

عنوان مقاله:

نظام فکری جدید مستلزم توسعه حیات فکری

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی توسعه و ترویج علوم انسانی در جامعه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

رها ثابت سروستانی

خلاصه مقاله:

این مقاله تحلیلی-انتقادی سعی دارد تا ماهیت دانشی که نظام کنونی عالم را بنیاد نهاده و برخی چالش هایی که جوامع انسانی را نظریات ، ایده ها ، سیاسی و فرهنگی کرده بررسی کند. بنابراین پیش فرض ها ، اقتصادی ، مبتلا به امراض اجتماعی و روش هایی که زیر در این مقاله مورد پرسش قرار می گیرد این مقاله بحث می کند ، علی الخصوص علم تو سعه را شکل می دهد ، بنای نظام دانش کنونی که شکل گیری یک نظام فکری جدید با تکیه بر دستاوردهای فکری بشر در طول تاریخ تحقق پذیر است . شکل گیری یک نظام فکری جامعه و نهادها را در شرایط پرسشگری و اندیشه ورزی خواستار است . در نتیجه فرهنگ حاکم مروج ، جدید توسعه حیات فکری فرد صفاتی چون شجاعت برای پرسشگری و مشارکت در فهم جمعی برای کشف واقعیات است . چنین فرهنگی دانش را متعلق به گروه معدودی از مردم نمی داند بلکه زمینه را برای دسترسی جمعیت بزرگی از مردمان با پیشینه های متفاوت به دانش فراهم می کند. در چنین شرایطی توانمندی های سه عنصر یاد شده پرورش و توسعه یافته و روابط بین آنها باز تعریف می گردد. این مقاله همچنین بحث می کند که نظام فکری کنونی که بیشتر متأثر از اندیشه های غرب است بنیادش بر مادیگرایی است . بنابراین ب د روحانی ماهیت ان سان در چنین اندیشه ای مطرح نیست . بی توجهی به بعد روحانی ماهیت انسان سبب می شود که نظام دانش سیاسی و ، اقتصادی ، کنونی در پا سخگویی به نیازهای انسان بالغ و حل و فصل پایدار مشکلات و مسائل موجود در حیات اجتماعی جامعه و نهادها در درک عمیق تر از مفهوم ، حتی فرهنگی جوامع بشری ناتوان و نا کارآمد با شد . بنابراین در این بحث مشارکت فرد دانش مساله اساسی است و اهمیت هماهنگی میان دو نظام دانشی علم و دین در اولویت پرسشگری و اندیشه ورزی می باشد.

کلمات کلیدی:

فهم جمعی ، پرسشگری ، اندیشه ورزی، علم و دین ، مشارکت ، حیات فکر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/996719>

